

HỒI THỨ HAI HẮC PHIẾN LÃO QUỶ

Àm thanh la lối chưa dứt hẳn đã thấy một bóng người vụt tới như sao xẹt, tiếp theo sau lại có một bóng đuổi theo rất gấp. Bóng người phía trước vừa dừng chân đã nói ngay :

Phùng lão tiên bối cứu mạng cho tại hạ...

Chưa hết lời hẳn đã luồn ra sau lưng Phùng Triệu Phi rồi, tuy vậy ông ta và Phương Tiểu Nga cũng nhận ra đó chính là thiếu niên biệt hiệu Tiểu phí Thổ vừa mới chia tay mấy ngày qua ở Hán Dương. Phùng Quán Gia làm gì có thời gian để hỏi han vì ngay khi đó bóng đen thứ hai đã đuổi theo tới nơi rồi, thấy có đông người bóng đen này dừng đà chạy tung người lên cao rồi tà tà hạ thân xuống ngay giữa song phương. Thân pháp cũng khá đẹp khiến Phùng Quán Gia lên tiếng khen ngợi :

- Thân pháp Ma vân đảo ảnh cao siêu thực !

Nhân vật này dừng thân rồi quét mắt nhìn Phùng Quán Gia và Phương Tiểu Nga, nhẵn

Quang hẳn sắc như dao, loang loáng chứa hung khí khiến cô nương ngấm ngấm rung mình một cái. Nhãn quang đã vậy, dung mạo lại càng ghê rợn hơn, hẳn chỉ cao hơn khoảng ba thước nhưng chiếc đầu lại to quá khổ và mặt mũi đầy những vết sẹo ngang dọc khiến toàn bộ coi chẳng khác gì bọn quỷ đói dưới âm phủ. Tên đại ca đáng lẽ thấy chủ nhân phải cung kính vái chào mới đứng ngờ đầu hẳn chỉ gật đầu một cái. Điều này tuy rất đơn giản nhưng khiến Phùng Quán Gia rất thắc mắc trong lòng, ông ta mỉm cười vái chào nhân vật kinh dị này :

- Lão là quản gia của Minh Chủ võ lâm tên là Phùng Triệu Phi, chẳng hay các hạ có

Phải là Hắc Phiến lão nhân ?

Phùng lão đổi chữ "Quỷ" thành chữ "Nhân" có ý kính trọng hẳn, ngờ đâu Hắc Phiến Lão Quỷ chỉ "hừ" một tiếng nhạt nhẽo :

- Thì ra Âm Dương khách.

Hắc Phiến Lão Quỷ nhìn qua vai Phùng Quán Gia nói tiếp :

- Tiểu tử sao không giỏi chạy nữa đi, ngươi cũng là tay táo tợn thật, ta chỉ sợ ý một chút là ngươi đã chạy được liền.

Tiểu Phi Thổ đứng sau lưng Phùng Quán Gia cười hì hì :

- Ta chạy thì mi đuổi sao nổi, chẳng qua là có mấy nhân vật Thiên Ngọc Trang ở đây nên ta mới dừng chân nhờ họ phân giải giùm đây chớ !

Phùng Quán Gia đỡ lời chàng luôn :

- Phải đấy, nếu có gì xích mích với nhau cứ từ từ phân giải, động một chút là giết chóc thì coi sao được.

Hắc Phiến Lão Quỷ găm mặt xuống khiến dung mạo càng thêm đáng ác hơn, hần cất giọng the thé nói :

- Việc riêng giữa ta và tiểu tử kia chẳng cần tới Minh chủ hay người khác xen vào, hai người đi đi.

Phương Tiểu Nga rút nhuyễn tiên ra, chỉ mặt Hắc Phiến Lão Quỷ quát lớn :

- Đi hay ở là tùy bọn ta, đến lão nhân gia còn chưa bao giờ nói với ta như vậy mà mi dám mở miệng quát mắng bản cô nương sao ?

Hắc Phiến lão Quỷ lạnh lùng trả lời :

- Đất Chung Nam sơn này hơn trăm trượng đều dưới quyền ta sai khiến, dù là ái nữ của Minh Chủ cũng vậy thôi.

Phương Tiểu Nga tức giận quát nhuyễn tiên đánh "trót" một cái, đầu mũi roi bỗng như con rắn từ trên cao mổ xuống giữa hai mắt của Hắc Phiến Lão Quỷ. Dù có hung ác đến mấy đi nữa, đánh người cũng phải nể mặt, nên Hắc Phiến Lão Quỷ chỉ lắc người một cái, thân ảnh di động đã tránh được đầu nhuyễn tiên ngay lập tức.

Phương Tiểu Nga đã ngấm ngấm tức giận ngay từ lúc tát không trúng tên đại ca nên bao nhiêu cái tức dồn lại, nàng quát lớn rồi xủ lơu mười sáu chiêu trong "Thủy vi hạc diệt tiên pháp" ra đánh cực kỳ nhanh nhẹn và đẹp mắt. Nên biết Tiên pháp này chỉ có mười sáu chiêu nhưng biến hoá thành 32 rồi thành 64 thế rất lợi hại, tuy vậy thủy chung Hắc Phiến Lão Quỷ chỉ tránh né thôi mà Phương Tiểu Nga vẫn không sao đánh trúng được hần. Tên đại ca đứng ngoài đột nhiên mở miệng khen ngợi :

- Quả thật thân pháp Ma vân đảo ảnh có một không hai.

Hắc Phiến Lão Quỷ nghe lọt tai thì nhơn nhơn tự đắc, trong lòng khoan khoái vô cùng, ngờ đâu Tiểu Phi Thố lại chọt miệng xen vào :

- Ma vân đảo ảnh hay thật nhưng vẫn không đuổi kịp ta thì hạng nhì chứ không phải nhất!

Hắc Phiến lão Quỷ tức quá quát lên một tiếng, hữu chưởng co duỗi dùng chưởng lực đẩy bắn nhuyễn tiên của Phương Tiểu Nga qua một bên, người hần như đám mây đen từ trên cao chụp xuống đầu Tiểu Phi Thố. Chàng ta vội nhảy lại gần Phùng Quân Gia, miệng kêu lớn :

- Cứu mạng, cứu mạng !

Phùng Quân Gia nhăn mặt nói với chàng :

- Tại đệ chọc tức hần làm chi ?

Tuy trách móc như vậy nhưng Phùng Quân Gia cũng đưa song chưởng theo thế "thiên vương thác tháp" lên chống đỡ. "Bộp" song chưởng chạm nhau phát ra âm thanh cực trầm vì cả hai đều sử dụng chữ âm làm căn bản. Phùng Quân Gia bị chưởng lực làm chấn động cả châu thân, gót chân đã lún xuống đất hai phân hơn. Hắc Phiến Lão Quỷ có lợi thế từ trên cao đánh xuống nhưng lại bất lợi ở chỗ không có bộ tấn vững chắc nên người bị hất ngược ra sau như cành lá bị gió thổi vẫy. Hần lộn người một cái để giảm lực từ từ hạ thân xuống, nét mặt trở nên ghê rợn hơn trước và giọng nói the thé nghe rùng cả mình :

- Thiên Ngọc Trang nhất định phải can thiệp vào chuyện của ta rồi phải không ?

Phùng Quân Gia lắc đầu trả lời:

- Can thiệp thì chả dám nhưng đệ đệ đây mới nói vui một chút, các hạ cũng không nên cố chấp làm gì.

Hắc Phiến Lão Quỷ tặc lưỡi một cái rồi mới nói:

- Thôi được, ta cũng chẳng giấu giếm nữa, tiểu tử này suốt mấy ngày hôm nay quanh quẩn nơi đây để dò la, hỏi han về hành tung của ta, hôm nay ta mới đánh lừa được hắn vào bẫy chứ có phải là không có lý do đâu.

Phùng Quân Gia ngớ người ra, quay lại hỏi Tiểu Phi Thố :

- Đệ đệ làm thế là sai rồi, người trong giang hồ rất cấm kỵ việc dò la người khác đấy.

Tiểu Phi Thố mỉm cười hỏi ngược lại :

- Lão quản gia cùng Phương cô nương đi từ Hán Dương tới đây mất hết mấy ngày đường ?

Phùng Quân Gia đang ngớ người ra kinh ngạc thì Phương Tiểu Nga đã cướp lời nói luôn :

- Tiểu tử này cùng chia tay với ta nếu đi mau cũng chỉ hơn được một ngày là cùng, làm gì có chuyện đến đây rình mò, lão quản gia chớ tin mấy tên quỷ lừa dối đó!

Tiểu Phi Thố cười hì hì chấp tay cảm tạ Phương Tiểu Nga :

- Phương cô nương quả là người bạn tốt của tại hạ, cảm ơn nhiều lắm.

Phương Tiểu Nga "Hừ" một tiếng, giậm chân một cái rồi chau môi ra nói :

- Ai thèm làm bạn tốt của tiểu tử rách rưới như thế này ?

Tuy nói giận dữ như vậy nhưng hai má của nàng cũng đỏ hồng lên như hai trái đào chín, trông hết sức quyến rũ. Phùng Quân Gia cười nhạt hỏi :

- Chút nữa lão mắc hẻm lão quỷ rồi, người còn chối cãi gì được nữa không ?

Đột nhiên tên đại ca đứng phía sau bước lên nói trống không :

- Lão bắt tiểu tử đi còn Thiên Ngọc Trang để ta đối phó cho.

Hắc Phiến Lão Quỷ gật đầu, đề khí lạng người đi vòng quanh Phùng Quân Gia, hai tay cong cong như hai cái móc câu sử dụng "Vong cổ trảo pháp" chộp vào mấy yếu huyệt của Tiểu Phi Thố. Phùng Quân Gia quát lớn, hữu chưởng phất ngang một cái để ngăn chặn hắn nhưng ông ta bỗng giật mình hoảng sợ vì phía sau lưng có một luồng kinh lực đang công kích tới. Phùng Quân Gia bước chéo chân cho kinh lực này lướt dọc theo người, ngờ đâu giữa chừng nó lại biến đổi thành thế ngay theo chiêu "Cương đao trầm xà" Phùng Quân Gia hết sức kinh hoàng chỉ còn mỗi một cách là lăn người xuống đất mới tránh khỏi chiêu thế này mà thôi. Phùng Quân Gia lăn đi mấy vòng rồi dùng đầu ngón chân chỉ xuống đất một cái đã đứng dậy được liền. Ông ta nhìn trừng trừng tên đại ca gần giọng nói: Thì ra là người, từ nãy lão đã có nghi ngờ về thân phận của người không phải là thuộc hạ của lão quỷ, bây giờ đã lộ mặt ra rồi, hãy mau nói ra cho lão nghe xem nào!

Tên đại ca hoành đao bắt chéo trước ngực trả lời:

- Tên tuổi chẳng cần thiết gì cho lắm, quý hồ lão đừng can thiệp vào chuyện của Hắc Phiến Lão Quỷ thì chúng ta khoan tay bình an ngay.

Phùng Quán Gia liếc mắt nhìn về phía của Hắc Phiến Lão Quỷ thì hắn đang giở cả Ma vân đảo ảnh thân pháp với Vong cốt trảo ra tấn công Tiểu Phi Thố. Quả nhiên chàng ta nói rất thành thực, võ công của y tầm thường vô cùng, chiêu pháp thô thiển, nội lực lại yếu kém như người mới học võ vậy chỉ nhờ vào thân pháp ảo diệu mà tránh né được hết những chiêu thế của Hắc Phiến Lão Quỷ. Chàng ta vừa đánh vừa kêu la "Ồi chà" liên tiếp, ra vẻ như hết sức lúng túng vậy mà thủy chung Hắc Phiến Lão Quỷ không sao đánh trúng được cái nào mới thật buồn cười vô cùng. Phùng Quán Gia liếc mắt cho Phương Tiểu Nga ra ám hiệu, nàng liền gạt đầu rồi huy động nhuyễn tiên tấn công Hắc Phiến Lão Quỷ. Cùng một lúc, Phùng Quán Gia cũng giở Âm Dương thối ấn chưởng ra đấu với tên đại ca. Tên này quát lớn "Hay lắm" thanh cương đao to bản chọt chém đông chém tây cùng một lúc đánh với Phương Tiểu Nga và Phùng Quán Gia luôn. Đường đao của hắn rất nguy dị, mới thoát trông thì thô thiển nhưng qua chừng mấy chục chiêu đã áp lực hai người xê dịch lại gần nhau và phải chống đỡ rất nghiêm cẩn mới quân bình được trận đấu. Phùng Quán Gia vừa đánh vừa chăm chú nhìn hoài mà không đoán nổi đao pháp này tên gì, ông ta rất tức giận nên huy động toàn lực Âm Dương thối ấn chưởng ra tấn công tới tấp. Chiêu pháp này nổi tiếng giang hồ vì sự ảo diệu của nó, người nào hơi kém mà gặp phải chưởng lực âm dương này lập tức bị lôi kéo theo ý muốn của người sử dụng liền. Hiện tại hình như nó bị mất hiệu lực vì thanh cương đao ngấm ngấm có một chân khí kỳ lạ hoá giải được hết. Cả hai giao thủ được gần một trăm chiêu thì phía bên kia Tiểu Phi Thố bỗng kêu lên :

- Đánh như thế này một chết được, tại hạ không tiếp chiêu nữa đâu.

Nói là làm liền, chàng ta vừa tránh né vừa nhảy nhót tránh xa hiện trường, chỉ trong nửa khắc đã ra ngoài mấy trượng rồi. Khi Tiểu Phi Thố vừa la lên thì Phương Tiểu Nga và Phùng Quán Gia hiểu ý nên, cả hai gắng sức huy động nhuyễn tiên và chưởng lực bao vây tên đại ca. Tên này biến đổi sắc mặt luôn luôn càng gia tăng đao pháp nhanh nhẹn tuy vậy vẫn không sao rảnh tay để chạy theo Hắc Phiến lão Quỷ được, hắn tức giận gầm lên :

- Lão quỷ chó đẻ hèn thoát mà hỏng chuyện đó !

Hiện tại hai cái bóng của Tiểu Phi Thố và Hắc Phiến Lão Quỷ đã cách xa mấy chục trượng, chẳng biết hai người có nghe thấy được không, chỉ thấy mỗi lúc mỗi xa hơn mà thôi. Riêng phần Hắc Phiến Lão Quỷ thì tức giận vô cùng, hắn đã mấy lần toan rút Hắc phiến bằng sắt đen ra mà không sao rảnh được, chỉ sơ hở hoặc chậm tay một chút là tiểu tử này thoát chạy ngay, hắn vừa rồi đã bị một lần như thế, do đó mới gặp Phùng Quán Gia làm tăng thêm rắc rối cho sự việc, hiện tại nếu có quạt trong tay thì hy vọng sẽ chấm dứt tình trạng này sớm sửa hơn vì trong chiếc quạt ấy hắn cất giấu rất nhiều độc châm vô hình vô sắc.

Cả hai cứ thế mà chạy hơn mười dặm đường nữa, càng lúc thân pháp của Tiểu Phi Thố càng chậm lại dần, chàng ta đã bắt đầu thở hổn hển và mồ hôi nhỏ ròng ròng xuống mặt rồi. Hắc Phiến Lão Quỷ mừng thầm trong bụng tự nghĩ "Mình chỉ cố gắng chừng nửa giờ là tiểu tử này kiệt sức muốn bắt giết gì cũng được". Chính ngay Tiểu

Phí Thố cũng biết điều đó nhưng lần này đối phương truy đánh gắt gao quá không sao trở khinh công ra bỏ chạy được. Chàng than thầm trong bụng "Cũng tại tính khí ta hơi hốt quá, ham thích cái gì dễ luyện tập nên mới không gia tâm về nội công để lấy nó làm căn bản". Chàng trách mình như vậy cũng rất đúng vì rằng võ học, bất cứ môn gì cũng phải dựa vào nội công chân lực hết, dù có cực kỳ ào diệu đi nữa mà nội công yếu kém thì cũng chỉ là phô trương bề ngoài mà thôi. Thật ra cũng không thể trách được Tiểu Phi Thố vì thời gian quá gấp rút, nếu chàng chuyên sâu luyện tập nội công thì có khi phải mất đến mười hay hai mươi năm, như vậy mọi chuyện đã chìm lắng làm sao tìm ra được manh mối nữa. Đó là chuyện về sau, còn hiện tại cả hai đã di chuyển đến một khoảng bình nguyên nho nhỏ, cây cối mọc rất thưa thớt. Đột nhiên Hắc Phiến Lão Quỷ liếc mắt thấy có một người đang xoay tay nằm ngửa dưới một gốc cây, cái tàn của nó che thành bóng mát rất rộng. Hắc Phiến Lão Quỷ thấy Tiểu Phi Thố cứ lui dần về phía đó thì lo sợ quá lớn :

- Tiểu tử này thật không biết điều chút nào.

Ngờ đâu tiếng quát của hắn lại vô tình làm người kia giật mình ngồi dậy luôn. Hắc Phiến Lão Quỷ liền mắt nhìn thì dung mạo người này rất tiểu lâm, tai to mắt tròn và cái miệng hình như lúc nào cũng cười được cả, hắn cũng hơi yên tâm vội lên tiếng trước để lấy lòng :

- Tiểu tử này bất trị quá vô tình làm kinh động các hạ, chỉ một chút nữa là xong ngay thôi, các hạ cảm phiền vậy.

Nhân vật này đương nhiên phải là trong giới võ lâm giang hồ rồi, trong rừng sâu núi thẳm như ở đây thường dân nào mà dám héo lánh đến, lại còn ngả lưng ngủ khi nửa thì chẳng sai chút nào. Ông ta nghe nói thì cười hì hì, lại tiếp tục ngả lưng ra ngủ khiến Hắc Phiến Lão Quỷ rất khoan khoái. Tiểu Phi Thố cũng liếc mắt thấy ông ta cười liên cười theo rồi nói :

- Lão quỷ la hét om sòm làm kinh động người ta sao lại đổ lên đầu ta, mi không biết xấu hổ ư ?

Hắc Phiến Lão Quỷ gằn giọng :

- Tiểu tử đừng cãi lý nữa, ngươi không sống quá một khắc nữa đâu.

- Nếu ta sống được hơn một khắc thì mi chịu thua cái gì nào ?

Hắc Phiến Lão Quỷ chưa kịp trả lời thì đột nhiên nhân vật tiểu lâm này ngồi bật dậy, ông ta cứ ngăm nhìn Tiểu Phi Thố hoài. Hiện tại chàng đã quá mệt mỏi, đầu tóc rối bù, hơi thở hỗn hển mà vẫn giữ nét tươi cười đối đáp với địch nhân thì quả là người có tâm lý hết sức kỳ lạ. Do đó nhân vật tiểu diện mới ngạc nhiên nhìn ngăm, đột nhiên ông ta chen lời :

- Tiểu tử trong mình có vật quý báu không mà đòi đặt cược với người khác ?

Tiểu Phi Thố hơi quay đầu lại trả lời :

- Có chứ, cái đầu tại hạ có bộ óc to hơn người thường nên giá trị vô cùng, mang ra đánh cược rất tốt đấy.

Chàng mãi trả lời, hơi sơ bỏ một chút lập tức bị chiêu "Cô phong cộng quy" của Vong cốt trảo móc vào đầu vai, chiếc áo bị rách ra làm mấy mảnh và đã có mấy

đường máu ứa ra liền. Tình trạng này càng làm cho hình dạng của Tiểu Phi Thố thêm thảm hại, tuy vậy chàng ta vẫn còn cười được và nói luôn :

- Ta đánh cuộc bộ óc chứ có phải cái vai đâu mà lại đánh vào nó, nó có tội tình gì đâu ?

Hắc Phiến Lão Quỷ thấy mình đã có chút đắc thắng thì không thêm cái vĩa nữa, gia tăng chân lực khi vỗ, khi chộp, bóng trảo mờ mờ ảo ảo biến thành một tấm lưới bao vây Tiểu Phi Thố, lần này hẳn quyết tâm tru diệt đối phương cho bằng được mới thôi. "Phụt" chàng lại bị trảo của đối phương xé rách chiếc áo thành một đường dài, mấy chiếc cúc cũng bị đứt theo. Tiểu Phi Thố nhăn nhó la lên :

- Trời ơi ta chỉ còn tấm áo duy nhất này mà người cứ xé hoài thì...

Tiếng "Thì" chưa dứt Tiểu Phi Thố lại kêu " úi chà" một tiếng lại bị thêm một vết thương nữa ở cạnh sườn, tình trạng hết sức nguy ngập. Đột nhiên Hắc Phiến Lão Quỷ thét lên be be, hẳn quai tay chụp về phía sau, thân hình lạng qua một bên như đang né tránh vật gì vậy. Tiểu Phi Thố nhân cơ hội trong chớp mắt này tung mình nhảy ra xa, thân ảnh nhanh như chớp đã lướt đi mấy chặng liền, Chàng toan cầm đầu chạy luôn thì một giọng cười rất khoan khoái vang lên, tiếp theo là câu nói:

- Tiểu tử bất rất phải chạy trốn nữa.

Tiểu Phi Thố dừng thân quay người lại thì hiện tại nhân vật tiểu diện đã đứng dậy, thân hình của ông ta cũng hơi tròn tròn giống như khuôn mặt khiến có vẻ hoạt kê hết sức. Hắc Phiến Lão Quỷ đứng ngẩn ngơ cứ nhìn ông ta hoài, bàn tay vẫn còn vịn vào vật gì đó. Tiểu Phi Thố rất tinh mắt, chàng nhìn ra ngay một lỗ thủng ở mé bên thân áo của Hắc Phiến Lão Quỷ thì hiểu mọi việc liền. Lúc đó Tiểu Phi Thố mới thở phào ra một hơi dài rồi chấp tay chào nhân vật hoạt kê :

- Cảm tạ tiên bối đã tiếp trợ, tại hạ e rằng đồng bọn của hãn sẽ đến đây ngay bây giờ, tốt hơn hết là tẩu vi thượng sách, sau này gặp tiên bối sẽ bồi tiếp cái ơn ngày hôm nay.

Nhân vật hoạt kê không hề cười mà dung mạo vẫn như đang cười xua tay nói với chàng :

- Ta đã bảo bất tất phải chạy trốn thì cứ yên tâm đi, dù có năm ba con quỷ đến đây ta chỉ cần đọc một bài chú là trấn áp được ngay. Tiểu tử khỏi phải lo lắng gì cả.

Hắc Phiến Lão Quỷ bỗng trầm giọng hỏi :

- Sử dụng được môn "Đàn chỉ thần công" thì các hạ phải là người rất có tiếng tăm, rất tiếc lão không nhận biết được, chẳng hay các hạ có thể cho biết danh tính được không ?

Lời lẽ của lão quỷ có vẻ nhũn nhặn hết sức vì trong lòng hãn đã kinh hoàng bởi võ công "Đàn chỉ thần công", nhân vật hoạt kê cười hì hì trả lời:

- Lão quỷ tăng bốc ta làm gì, môn "Đàn chỉ thần công" trên đời này có ai sử dụng được nổi. Vừa rồi ta bắn hai viên đá ra là môn "Dương hoa thuyết lạc chỉ công", còn kém xa "Đàn chỉ thần công" mấy tầng đấy.

Hắc Phiến Lão Quỷ lắc đầu lảm bảm một hồi rồi mới nói :

- Lão chưa được nghe tới cái tên "Dương hoa thuyết lạc" bao giờ.

Tiểu Phi Thố lợi dụng lúc hai người đối đáp nên điểm chỉ cầm máu, xốc lại áo quần cho đỡ rơi tả, chàng ta chợt lên tiếng nói xen vào :

- "Dương hoa thuyết lạc chỉ công" xuất xứ từ Thiên Trúc làm sao lão quỷ biết được nó.

Hắc Phiến Lão Quỷ giật mình khi nhìn Tiểu Phi Thố có vẻ rất ngờ vực không sao tưởng được là chàng ta lại có kiến văn rộng rãi như vậy. Nhân vật hoạt kê đưa ngón tay cái lên khen ngợi Tiểu Phi Thố rồi nói :

- Tiểu tử uyên bác lắm, đúng là ta từ Thiên Trúc tới đây.

Tiểu Phi Thố đưa một tay lên chào hỏi luôn :

- Vậy ra tiền bối từ A Lạp thiên viện xuất du Trung Nguyên, tại hạ may mắn lắm mới được gặp gỡ hy hữu thế này.

Nhân vật hoạt kê bỗng nhiên nghiêm sắc mặt, hai mắt lóng lánh nhìn Tiểu Phi Thố, giọng nói cũng trầm xuống :

- Đúng vậy, ta là Hộ pháp của A Lạp thiên viện, người khác thường gọi ta là Tiểu Diện Hoạt Phật, Tiểu tử kiến văn rất uyên bác có biết tới tính danh này bao giờ chưa?

Tiểu Phi Thố lắc đầu, chàng cũng nghiêm trang trả lời:

- Tại hạ chỉ biết A Lạp thiên viện có tới mười tám vị Hoạt Phật, còn danh tính từng vị hoặc thứ tự cao thấp thì không sao biết nổi.

Tiểu Diện Hoạt Phật gật đầu rồi cười vui vẻ :

- Chà! Như vậy cũng là khá lắm rồi, nói cho tiểu tử biết ta đứng hàng thứ tám trong các Hoạt Phật đấy.

Tiểu Phi Thố thấy ông ta vui vẻ cũng cười hì hì theo:

- Tiền bối đứng hàng thứ tám cũng là khá lắm rồi, thảo nào tên lão quỷ vừa thấy đã sợ đến hết hồn vía ngay.

Cả hai vừa cười vừa đối đáp chẳng coi Hắc Phiến Lão Quỷ ra gì, khiến hắn cực kỳ tức tối nhưng không dám phát tác, quả nhiên uy thế của vị Hoạt Phật này đã trấn áp rất mạnh mẽ, hắn cũng vòng tay chào Tiểu Diện Hoạt Phật rồi lên tiếng:

- Tại hạ với tiểu tử đây có chút oán thù, mong rằng Hoạt Phật đứng công bình cho.

Tiểu Diện Hoạt Phật từ từ xoay người lại nhìn hắn, nhãn quang từ ôn hoà biến thành sắc lạnh, gần giọng nói:

- Người có biết mấy trăm năm nay A Lạp thiên viện không bao giờ nhúng tay Vào thị phi giang hồ võ lâm Trung Nguyên mà nay đặc biệt phái ta đi thanh sát, tất nhiên phải có nguyên do gì chứ. Trong số những nhân vật ta phải chú ý thì không có tên của người nhưng gần đây ta có nghe nói người có kết bè kết đảng với mấy nhân vật nổi danh để âm mưu gì đó. Tạm thời ta chưa điều tra ra, người đi đi và cố gắng cải tà quy chánh mới có thể giữ toàn mạng được đấy.

Hắc Phiến Lão Quỷ rung mình một cái, quả nhiên Tiểu Diện Hoạt Phật đã mong manh biết được chút đầu mối của bọn y rồi, đánh không được, bỏ đi thì ê mặt quá, nên cứ đứng tần ngần hoài. Tiểu Diện Hoạt Phật cười nhạt, vừa nói vừa hỏi :

Sao người chưa đi cho rồi hay là muốn bốn Phật gia biểu diễn thêm mấy môn võ học thượng thừa của A Lạp thiên viện nữa mới cam tâm chịu phục?

Hắc Phiến Lão Quỷ đã toan cất bước bỗng nhiên từ xa có một bóng người lướt tới rất mau, thoáng mắt đã đến gần ba người, đồng thời âm thanh cũng vọng tới, tuy nhỏ nhưng rất rõ ràng :

- A Lạp thiên viện có võ học gì thượng thừa vậy ?

Âm thanh vừa dứt thì thân ảnh cũng dừng lại, thì ra đó là tên đại ca đã chân đường Phượng Tiểu Nga và Phùng Quán Gia. Tiểu Phi Thố giật mình vội hỏi trước :

- ỦA, còn hai người của Thiên Ngọc Trang đâu rồi ?

Tên đại ca lạnh lùng liếc Tiểu Phi Thố một cái :

- Tiểu tử quan tâm đến tiểu cô nương quá nhỉ, ngươi cứ yên tâm, dù gì đi nữa ta cũng chẳng gây phiền phức với Thiên Ngọc Trang đâu.

Tiểu Diện Hoạt Phật vẻ mặt nhăn nhó rất hoạt kê nhưng giọng nói lại nghiêm cẩn vô cùng.

- Vừa rồi các hạ có hỏi một câu, có vẻ coi thường A Lạp thiên viện, chắc là cũng có võ công cao siêu lắm. Không ngờ lão quỷ lại có đồng bọn kiêu ngạo như vậy, bốn Phật gia không thể không trở một chút tài nghệ ra để người khác đừng coi thường mới được.

Tên đại ca hình như chẳng sợ hãi gì, hần trầm giọng nói :

- Lão quỷ lo liệu tiểu tử đi, cứ để mặc ta với vị Phật gia này thử thách vài chiêu chơi.

Đúng ra Tiểu Phi Thố thừa sức để chạy luôn nhưng không hiểu sao chàng ta lại cứ đứng im mới thực kỳ lạ. Hắc Phiến Lão Quỷ hiện tại đã có kinh nghiệm, hần mau lẹ rút cây quạt sắt đen sì ra. "Soạt" một cái hần đã mở quạt ra phe phẩy, bộ xương người vẽ trên đó rung động theo cử động của quạt giống như đang sống dậy khiến người khác phải tăng thêm kinh tâm. Hắc Phiến Lão Quỷ cười nhạt rồi ra tay tấn công Tiểu Phi Thố cùng một lúc với tên đại ca hoa cương đao lên giao đấu với Tiểu Diện Hoạt Phật. Tên đại ca này vừa dành mấy chiêu thì Tiểu Diện Hoạt Phật giật mình kêu lớn :

- Thì ra người ở Đại...

Tên đại ca quát lớn át cả mấy chữ sau của ông ta rồi vừa ra chiêu "Đằng vương nộ quyền" vừa nói tiếp :

- Giao đấu cho biết cao thấp cần gì phải nói lai lịch làm gì thêm phiền phức.

Miệng thì nói, tay đao vẫn liên tiếp chém xoáy một vòng mấy chục cái tạo thành những con trốt nhỏ dần dựa uy lực. Quả nhiên chiêu thế này thực giống hành động đang đang cuộn chiếc rèm cửa lên vì vậy mới có tên là "Đằng vương nộ quyền". Tiểu Diện Hoạt Phật quát lớn "Hay lắm" rồi hai tay nửa như chưởng nửa như chỉ múa tít lên chống đỡ, không những hoá giải được đường đao mà còn suýt nữa đã cướp được võ khí đối phương rồi. Tên đại ca biến sắc kêu lớn:

- Thì ra A Lạp đã luyện tập thành công môn Tu la...

Tiểu Diện Hoạt Phạt lần này bắt chước cười phá lên để át âm thanh đối phương:

- Đã nói đừng tiết lộ lai lịch mà, ngươi quên rồi sao ?

Tên đại ca gật đầu không nói nữa, hắn tập trung tinh thần đối phó với môn chương pháp kỳ lạ này, trong bụng ngấm ngấm hồi hận là đã đánh giá sai lầm đối phương. Điều này chứng tỏ tên đại ca đã thừa biết võ công của Thiên Trúc rất cao, chỉ không ngờ là vị Tiểu Diện Hoạt Phạt lại luyện thành công môn võ cao siêu gần như không tưởng này mà thôi. Do sai lầm đó hắn phải chống đỡ rất vất vả mới không bị đại bại, Tiểu Diện Hoạt Phạt vừa đánh vừa cười nói :

- Môn võ học này có thể gọi là thượng thừa được chưa nhỉ ?

Tên đại ca chỉ "hừm" trong miệng để trả lời, không dám phân tâm đối đáp. Trong lúc đó Hắc Phiến Lão Quỷ có chiếm tiện nghi hơn lần trước nhưng thủy chung vẫn chưa sao kết thúc được tính mạng của Tiểu Phi Thố được. Chàng ta cứ lợi dụng Tiểu Diện Hoạt Phạt để chạy quanh né tránh hoài, Hắc Phiến Lão Quỷ lại rất e dè mỗi khi đối phương luôn qua chướng phong của Tiểu Diện Hoạt Phạt nên bỏ lỡ rất nhiều cơ hội đánh trúng được Tiểu Phi Thố. Hắn tức giận đến gần lòi cả tròng mắt ra quát tháo:

- Con mẹ nó, tiểu tử này cứ chạy hoài, ngươi không còn môn võ công nào ngoài hai chiếc chân thích chạy hay sao ?

Tiểu Phi Thố cúi đầu tránh ba mũi độc châm của Hắc Phiến Lão Quỷ trả lời liền:

- Biết sao được, tại hạ...

Câu nói dừng nửa chừng vì Tiểu Phi Thố phải nín hơi đảo người tránh đường quạt đang từ trên đập xuống, vừa tránh xong lại nói tiếp luôn:

- Đã lỡ có ngoại hiệu Phi Thố mà.

Hắc Phiến Lão Quỷ thét lên the thé, âm thanh rất rùng rợn:

- Ngày hôm nay lão không xé thịt được con thỏ này thì còn mặt mũi nào chường ra chốn giang hồ nữa.

Tiểu Phi Thố cười hì hì đối đáp:

- Nếu hôm nay Tiểu Phi Thố để người ta xé thịt thì lấy gì để du ngoạn giang hồ được nữa.

Hai người cứ vừa đánh vừa cãi vã nhau âm ỉ khiến tình cảnh vừa rùng rợn chết người lại vừa hoạt kê khiến cho Tiểu Diện Hoạt Phạt cũng phải bật cười, ông ta bèn dùng "Truyền âm nhập mật" nói với Tiểu Phi Thố :

- Tiểu tử tìm cách lòn qua người của Phật gia rồi bỏ chạy đi, bọn Phật gia rất thích tính tình của ngươi, sẽ gặp lại ở ngôi cổ mộ phía đông.

Tiểu Phi Thố cười toe toét, chàng gật đầu ra hiệu đã nghe rõ rồi chăm chú quan sát tìm phương án để thi hành. Đột nhiên tên đại ca kêu lớn :

- Lão quỷ coi chừng tên Hoạt Phạt này đang âm mưu gì với tiểu tử đó, ngươi phải...

Tiểu Diện Hoạt Phạt đâu có để hắn dặn dò hết lời, quát lớn để trấn áp tiếng hắn đi :

- Giỏi thực, người đã biết cả mặt pháp của A Lạp thiên viện nữa.

Đồng thời với tiếng quát Tiểu Diện Hoạt Phật đột nhiên thay đổi phương pháp biến ảo và nhanh nhẹn hơn khiến cho tên đại ca không còn hơi sức nào mở miệng ra được nữa. Được nửa khắc ông ta xử một chiêu hơi giống với chiêu "Thiên vương thác tháp" của võ học Trung Nguyên, song chuyển từ dưới đánh lên cao nghe "vù" một cái, lập tức Tiểu Phi Thố đã lạng người đưa vai ra hứng một quạt của Hắc Phiến Lão Quỷ. Đồng thời lòn qua nách trái Tiểu Diện Hoạt Phật chạy thẳng về phía đông lưn.

Hắc Phiến Lão Quỷ ra chiêu nay chỉ là hư thế nên nội lực vun vào chiếc quạt rất ít, hần có ngờ đâu Tiểu Phi Thố võ công cực kỳ tầm thường lại có linh cơ nhạy bén như vậy, chàng cố ý hứng chiêu quạt đó để hoá giải các biến thế tiếp theo, đồng thời làm cho Hắc Phiến Lão Quỷ sửng sốt chậm mất nửa giây là lợi dụng cơ hội đó chuẩn liền.

Hắc Phiến Lão Quỷ quát lớn, lập tức vung tay ném vút chiếc quạt sắt vào lưng Tiểu Phi Thố, hành động của hần cũng nhanh nhạy kinh người. Tiểu Diện Hoạt Phật thấy Tiểu Phi Thố xử sự rất chính xác và ảo diệu liền cười khà khà, có vẻ khoái chí lắm. Ông ta co tay lại, cúi chỏ hạ thấp xuống đánh "bốp" một cái đá hất văng chiếc quạt sắt của Hắc Phiến Lão Quỷ trở lại. Thế đánh này rất tầm thường nhưng Tiểu Diện Hoạt Phật tính lực đạo, hướng bay rất chuẩn xác vừa đỡ đòn cho Tiểu Phi Thố vừa cản trở Hắc Phiến Lão Quỷ. Lão quỷ đang trên đà chạy theo thì làm sao tránh kịp chiếc quạt phản hồi cực nhanh như vậy, do đó lão thất sắc kêu lên "ối chà" rồi nghiêng người đi. Cốt ý lão chỉ đỡ cho phần ngực và cổ không bị thương chứ không sao kịp tránh hoàn toàn được. Tiếp theo tiếng "ối chà" là âm thanh rú lên đau đớn. Hắc Phiến Lão Quỷ bị đòn gây ông đập lưng ông té ngã ra sau, trên đầu vai còn rung rinh chiếc quạt sắt.

Thật ra chiếc quạt chỉ cắm sâu vào mấy phân vì chạm phải xương bờ vai nhưng kinh lực của nó quá mạnh khiến xương bị bể vụn đau đớn vô cùng. Hắc Phiến Lão Quỷ đang ở thế nằm ngửa cũng cố gắng thò tay trái vào túi lục soạn. Hần ta lấy ra mấy viên thuốc màu đen cấp tốc bỏ vào miệng nuốt luôn, rõ ràng cái đau của xương cốt không lặn át nổi cái sợ độc chất trên cây quạt phát tác. Điều này chứng tỏ độc chất này cực kỳ ghê gớm, đến chủ nhân là Hắc Phiến Lão Quỷ còn phải sợ như thế huống chi nó cắm vào lưng Tiểu Phi Thố thì chàng chắc chắn vong mạng ngay. Tình thế bây giờ nghiêng về phía Tiểu Diện Hoạt Phật nhưng ông ta đánh luôn một chưởng một chỉ rồi bấm đầu ngón chân lộn ngược ra phía sau. Tiểu Diện Hoạt Phật đứng ung dung cười khà khà nói:

- Thiên Trúc và Tây Vực đều có một nguồn gốc võ công từ nhà Phật mà ra, hôm nay như thế là đủ rồi, người trở về Tây Vực kêu gọi viện thủ cao siêu hơn nữa thì mới có thể trả lễ ta được.

Tên đại ca cũng không để mất uy phong chút nào, hần "hừ" trong miệng, chậm rãi trả lời :

- A Lạp thiên viện đã nhúng tay vào giang hồ thì trước sau chúng ta sẽ có dịp gặp lại, ta ghi sổ món nợ ngày hôm nay, sau này sẽ trả gấp đôi như vậy đấy nhé !

Tiểu Diện Hoạt Phật cười vang, âm thanh rung động đến tận những vách núi của Chung Nam sơn . Tên đại ca sầm mặt xuống quát Hắc Phiến Lão Quỷ:

- Còn chân chừ làm gì thêm xấu mặt, cũng chỉ vì lão quỷ người bất tài không bắt hoặc giết được hắn ngay nên mới xảy ra mấy cố sự như vậy.

Hắc Phiến Lão Quỷ gượng đau ngồi dậy, hắn nhặt chiếc quạt gất bỏ vào trong mình rồi gượng lên tiếng cãi lại :

- Có phải ta không cố hết sức đâu, cái này là do khinh công và thân pháp của tiểu tử biến ảo khinh linh vô song đấy chứ.

Tên đại ca trong lòng thâm công nhận Hắc Phiến Lão Quỷ nói đúng nhưng lại nghĩ đến việc Tiểu Phi Thố thoát thân được, đồng thời với sự xảy ra ân oán với Thiên Ngọc trang và A Lạp thiên viện thì nửa tức giận nửa phẫn nản. Hắn giậm chân một cái rồi nói lớn :

-Thôi đừng lăm lời nữa, trở về Diêm La trại rồi sẽ tính sau.

Trong khi chờ Hắc Phiến Lão Quỷ đứng dậy, tên đại ca này liếc mắt lườm Tiểu Diện Hoạt Phạt Phạt một cái tỏ vẻ căm giận vô cùng khiến cho ông ta khoái chí lại cười lên một hồi nữa. Dứt hồi cười thì tên đại ca và Hắc Phiến Lão Quỷ đã sóng vai nhau đi ra xa mấy trượng rồi. Tiểu Diện Hoạt Phạt nói với theo :

- Người có về Tây Vực cho bản Phạt gia gửi lời chào đến toàn thể mọi người trong Đại Như Cáp tự.

Vietkiem.com